

(ಶ್ರೀ. ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.)
ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಾಧಿಲ್ಲ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಸುರಿದರೂ ಅದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಿಲ್ಲದಲ್ಲ ಸುರಿದರೂ ಅದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಅಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈಗ ನಾವು ಕೆಳಗೆ ತರುವುದಾದರೂ ಏನು? ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಐದು ಸೇರೆಂದು ಮಾಡಿ; ಈ ಎಂಟು ಸೇರು ಎಂದಿರುವುದನ್ನು 10 ಸೇರು ಎಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ದರೆ ಪರಾಧಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅಳತೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—As it is, I believe we will start with a particular measure and I may bring it to the notice of the Hon'ble Members that as our experience advances and if we find any difficulty in the actual working of it we may amend. That is why ample provision has been made under subsection (3) of section 3 under which a notification by Government might introduce any change which they feel necessary and therefore I request the Hon'ble Member not to press his amendment.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 6 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 6 was added to the Bill.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I am extremely sorry. I wanted to bring it to your notice. There is a clerical mistake in IV (b) at page 13. In the First Schedule under category IV in clause (b) it is said : “The ounce, being a weight equivalent to a dram or 480 standard grains.” Instead of the words ‘equivalent to a dram’ it ought to be ‘equivalent to 8 drams’. It is a printer's mistake.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

“That Clause 1 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The Title and the Preamble. The question is :

“That the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I move :

“That the Mysore Weights and Measures (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Council, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Weights and Measures (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Council, be passed.”

The motion was adopted.

MYSORE ELEMENTARY EDUCATION (AMENDMENT) BILL, 1955.

Motion to consider.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955 be taken into consideration.”

This is a very simple measure. To bring the law in conformity with the present practice this Bill has been introduced. The details of it are elucidated in the Statement of Objects and Reasons and I beg to submit that it may be considered.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Why don't you explain the provisions of the Bill fully?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I have explained it in extenso in the Statement of Objects and Reasons.

Sri J. MOHAMED IMAM.—When a Bill is placed before the House for consideration, it is the duty of the Minister concerned to state under what

circumstances the Bill has been brought, what is it that prompted the Government to bring it, its implications and all that.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—What my Hon'ble friend wants has been amply stated in the Statement of Objects and Reasons. But it does not matter, I am prepared to explain.

In the Mysore Elementary Education Act, 1941, a fund was constituted called the Elementary Education Fund. But the Elementary Education authority which was constituted under that Act was subsequently repealed and a Committee was appointed to go into the question as to the necessity for continuing the Elementary Education Fund. The Committee recommended that it was no longer necessary and accordingly the Finance Department accepting the recommendations of that Committee have taken away the money from that Fund and have been accounting it under a separate head. Therefore it is now sought to repeal sections 7 and 8 which cover that point.

Next, there are two Chapters, namely, Chapters III and VII which refer to partial compulsory education. I have given those Chapters in extenso. In view of the fact that the Constitution lays an obligation on the State to make the education of children from the years 6 to 14 compulsory and free, this is found to be not necessary. Further, under these two Chapters, a few attendance officers have been appointed and their continuance does not seem to be necessary. Therefore, the Government has sought for the repeal of these two Chapters also.

Lastly, in the Schedule given, a cess has been levied but it has been described as 'items on which local cess is now levied.' It is said that such kind of description is vague and it should be properly and definitely described. Therefore, the amendment now sought is the insertion of: 'all items of land revenue, forest revenue and excise revenue.' This is all the scope of the measure. Now the Bill may be considered by the House.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration."

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಬಾಬಿ ಗೋಸ್ವರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಪುನಃ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈಗ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲಕನಿಗೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ತನಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒತ್ತಾಯವಾದಂಥ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನಃ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನನ್ನು ಕಂಪರ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪೀಚನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು 1913ರ ರಲ್ಫ್ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಗಾಗಲೇ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವೇರಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದು 1901ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 5.1 ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಇದು 1951ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಹೀಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದು ಶೇಕಡ ಹದಿನೈದರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು. ಆದರೆ 1941ರಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಹದಿಮೂರರಷ್ಟು ಇತ್ತು. ಎಂದರೆ, ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಶೇಕಡ ಎಂಟರಷ್ಟು ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 1941 ರಿಂದ 1951ರವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಏಳರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಎಂಟರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಏಳರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಪರ್ಸರಿ ಅಚಿಂಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು 1944ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿನಿಂದ ಯಾರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಒದಲು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಆಕ್ಟನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರು.

ಈ ಹಿಂದೆ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು-ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದರೆ, ಆಗ ಜನರಿಗೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಲು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅನಾನುಕೂಲಗಳೂ ಮತ್ತು ತಾಪತ್ರಯಗಳೂ ಇದ್ದು ವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಆ ಬಾಲಕರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕಂಥ ತಿಂಡಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಸ್ಲೇಟ್, ಪುಸ್ತಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಒದಗಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ಅಷ್ಟು ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಅಚಿಂಡೆಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆಗಲೇ ನಾವು ಈ ಆಕ್ಟನ್ನು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಆಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರದವರು 'ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದರ ಅವಶ್ಯ ಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ದ್ದರು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಪುನಃ 1946 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆರ್ಡನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಈ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕನಬೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ಹಿಂದಿನ ಸಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಈ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಆಗಿ ವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಪಾಪುಲರ್ ಸರ್ಕಾರ ಆದಳತಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಆದಳತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಎಂದರೆ, 1947-48ರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಂಪೂರ್ತಿ ನಾವು ನಾನೂರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗಿ ಈಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳತ ಬಂತು. ಈಗ ಇವರು ನಮಗೆ quantity ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಲ್ಲಾ quality ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ slogan ಅನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಆದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಗತಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯಿತು. ಬಡವರ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವ ರಿಂದ ಕಂಪಾಯಿ ವನೂಲು ಮಾಡುವುದು, ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ವನೂಲು ಮಾಡುವುದು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಈ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆಯೆಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದ ರಿಂದ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗತಕ್ಕವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಬರುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಶಿಕ್ಷಣ

ಕೂಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರು ವುದರಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಇನ್ನುಳಿ ದಿರುವ ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಆಗಿರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗ ಈ ರೀತಿ ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ.

Compulsory education scheme ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು partial compulsory scheme ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಒಟ್ಟು ಮೂವತ್ತಾರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಈವಾಗ ಈ compulsory scheme ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಒಹಳಮಟ್ಟಿನ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆರು ವರ್ಷದಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರು compulsory ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 1,21,000 ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 1,04,000 ಮಂದಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹಾಜ ರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ 86ರಷ್ಟು ಜನ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 8,39,000 ಹುಡುಗರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ 5,01,000 ಹುಡುಗರು ಎಂದರೆ, ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಒಂದು compulsory scheme ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೇ ಅನುಕೂಲಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ, ಯಾರಿಗೆ ತೀವ್ರವೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ವಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಭಾವಿಪ್ರಜೆಗಳಾಗತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಅಜ್ಞಾನ ವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಜವಾ ಗಿಯೂ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷ ದಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಯಸ್ಸುಳ್ಳವರು 14,90,000 ಇರುವುದರಲ್ಲಿ 7,90,000 ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, compulsory education scheme ಬಳಾರಿ ಯಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 1,90,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 2.86 ಚದರ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದೊಂದ ರಂತೆಯೂ 880 ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆಯೂ ಪಾಠಶಾಲೆ ಗಳಿವೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಚದರಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಠ ಶಾಲೆ ಇದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾ ಗಿರುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಚದರ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1954-55ನೇ ಸಾಲಿನ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. Progress of the department of Education ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿ ಯನ್ನೂ ನಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾ

ಭ್ಯಾನ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕಾರವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಟೆಜ್, ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕೊನೆಗೆ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ವಿಷಯ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗ).—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಡ್ಲೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri B. HUTCHEGOWDA.—I am referring to the Report.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 1954-55ನೇ ಸಾಲಿನ ವರದಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಂಡವರು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ವಿಚಾರ ಯಾಕೆ ಹೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೃಢಚಿತ್ತರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ತಾನೇ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾನೂರು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರು ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರದೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ.

ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ 540 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹದಿನೇಳು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6,400 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ಕೂಲು ಇದೆ. ಒಟ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳು 9,000 ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಆರು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಉಳಿದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಟಿಲ್ಲರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೋಗಲಿ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 300 ಪ್ರಜೆಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಂದು ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐನೂರರಂತೆ ಆರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದೇ ವರ್ಷ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಈವಾಗ ಇರತಕ್ಕ 20-25 ಸಾವಿರ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಪೈಕಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ trained ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರಿಗೆ training ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಾದಳಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗ

ವಹಿಸುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಒಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನ ಬೇಕು. ಅಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ರೊಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಕಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಮುನ್ಸೂರು-ನಾನೂರು ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಮೊದಲು ನೂರು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಇಳಿದು ಆಮೇಲೆ ಐದು-ಆರು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗಿಳಿದು ಈಗ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಬರಲಾರದಷ್ಟು ತೀರ ನಿಶ್ಚಯ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೃತಘ್ನ ಸರ್ಕಾರವೆಂದು ಕರೆದುಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

1944 ರಿಂದ 411, 478, 518 ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹತ್ತರಂತೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಹೆಚ್ಚಾಗುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಕ್ಲಾಜ್ 2 ರಲ್ಲಿ Elementary Education Fund ಎಂದು Chapter III ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Elementary Education Fund ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಲೆಕ್ಕ ಬೇರೆ ಇದ್ದುತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗಾದೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಎಂದರೆ, ಈಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು, ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 14 ವರ್ಷ ತುಂಬುವವರೆಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ವಿದಿಸಿರುವುದರಿಂದ Education Fund ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ Compulsory Chapter VII ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಕೂಡ 'ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಹೇಳಿ' ಎಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯೋ ಅಥವಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊದಿದವರ್ಷ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ Compulsory Scheme ಬೇಡವೆಂದರೆ, 'ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಏನು, ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನು ಬಂದಿತಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ನಾಯಕರು ಕೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ದಿನವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಡ್ಕೆಗೌಡ.)

ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. ಆದರಂತೆ ಜಾರಿಯಾಯಿತು. ಯಾವ ಯಾವ ಘಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಏನು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಾಗಿ ಈಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿತು. ಮುಂದೆ ಇದರ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು? ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂದು ತಾವು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಕರೆದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಮಿಡಲ್ ಇವೆರಡು ಶಾಲೆಗಳೂ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ? ಎರಡೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಇವೆ. ಮುಂದೆ ಇವುಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು? ಅವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಸುವುದು? ಇವೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಐದನೆಯ ತರಗತಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೇ? ಇಲ್ಲವೇ? ಎನ್ನುವ ಯಾವದೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದು ವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು instructions ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಾಖೆಯವರು ಕೂಡ ಯಾವುದೊಂದು ಖಚಿತವಾದ circulars ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ Education Reforms ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿ ಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—Mr. Speaker, on a point of order. I would like to know how the speech that is now being delivered by the Hon'ble Member is relevant to the Bill under consideration.

2 P.M.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I referred to it casually.

ಅಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆರು ವರ್ಷ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಎಂಟು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಂಟು ವರ್ಷ ವಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆಯೋ ಅಥವಾ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಟು ವರ್ಷವೆಂದು ಮಾಡಿದೆಯೋ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಂತಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬ ವಿರೋಧವ್ಯಕ್ತವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ 36 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ, ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತೆರಿಗೆ ಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತೆರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ ನ್ನಾದರೂ ಕೊಡದಿರುವ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಅಂಥವರಿಂದ ನಾವು ಮೂರು ಕಾನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೇಳುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಆದರೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನಿಜವು ಬರ್ಬಡ ಮಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಹಣವೂ, ನಿಜವು ಹೇಳುವ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಫಲವಾವುದೂ ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವು ಒಂದು ಧೈರ್ಯವಾದ ನಿಲಿತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು 3-4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರ್ವರಿಗೂ ದೊರೆತೇ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮೈಲಿಗೊಂದು ಸ್ಕೂಲ್ ಅದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಳಿ ಗರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದುಡಿಸು ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಂಥವರಿಗೂ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ವಯಸ್ಕರು, ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಅವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮನಗಂಡು ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೇ? ನಂದರ್ಥ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಏಳನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನು ರಿವೀಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ತೀರಾ ಶೋಚನೀಯ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಡರ ಮೈಲಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಂತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 3,000 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನಾದರೂ ಈ ವರ್ಷವೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆ ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ, ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ, 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯಿಟ್ಟು ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು 3,000 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

***Sri M. LINGANNA** (Nanjangud).—Sir, though the amendment seems to be simple, there is one clause which tries to impose a new cess. The Statement of Objects and Reasons states that Sections 7 and 8 of the Mysore Elementary Education Act, 1941, which provide for the constitution of an Elementary Education Fund in each district should be done away with as also the partial compulsory Education Fund in Chapter III, which is no longer needed as provided in the Fundamental Right and Directive Principles of the Constitution. But added to that, clause 3 provides for the levy of cess on forest, land and

excise revenue. This is a new provision. Hitherto this cess that was collected under the particular Act was under section 39 of the Schedule. The items on which local cess was levied on buildings, lands, vehicles and animals and on professional tax or shop tax also they have specified the maximum rate of levy. Now the amendment seeks to introduce two more items which on cess is being sought to be levied on *viz* items like forest revenue, excise revenue. So far as the first revenue is concerned, I want to know definitely the information from the Member who has sponsored this Bill whether they are going to levy the cess and also the actual amount that they are going to realise after the introduction of the cess. So far as the forest revenue is concerned, I want to bring to the notice of the Hon'ble the Education Minister one factor. In forest we deal with many kinds of transactions. One is, citizens of Bangalore City, Davanagere and Mysore have to be provided with fuel and for this purpose forest is to be auctioned and from coupes fuel is being supplied. I want to know whether this forest revenue or the cess on the forest revenue embraces this item also and the cess is levied on this fuel transaction. Added to that, the Education Minister is in the know of things that bamboos which are usually used by poor people are removed from the forest area on payment of certain fee. I want to know whether cess is levied on this particular transaction? Bamboo is mainly used by the Harijans for purposes of roofing their poor cottages and also forest timber is used by villagers for building purposes, though not on a large scale but on a small scale, and there are other transactions in the Forest Department which, I believe, would be subject to this kind of cess. If they are going to levy the cess as is proposed under section 3, it would have been better if the House was given the actual figure of the amount that would be got out of this particular item of revenue under Forest. It is necessary to know the total amount of cess that the Government is going to get to the coffers of the State. I would even now request the Govern-

ment to reconsider their decision to levy cess on this forest revenue. So far as Excise Revenue is concerned, I believe this is one of the sources of revenue and I have no objection for this item being included.

MR. SPEAKER.—The Hon'ble Member is aware that this is not additional cess that the Government is going to levy. It is perhaps to clarify the position that an entry in the schedule is made as regards the items of revenue on which the education cess is leviable.

SRI M. LINGANNA.—Suppose an additional cess is levied on the professional tax, they ought to have specified in the clause, the item and also the revenue derived therefrom.

SRI T. C. BASAPPA (Tarikere).—Regarding Forest revenue, at present they are not collecting any cess. As Sri Linganna stated, through this amendment they want to include forest revenue and excise revenue and land revenue. If the House is going to approve this amendment, it means to say they have brought forward a fresh taxation on the forest revenue.

ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಕಸಾರೆ ಬಾಬು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Timber ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ.

MR. SPEAKER.—This is not a new taxation measure and they cannot bring it in this form if this was a new taxation measure. The Hon'ble Minister will clarify the position.

SRI A. G. RAMACHANDRA RAO.—As regards item No. 1, an extra revenue of Rs. 10 lakhs per annum is estimated as detailed hereunder:

If the rate of the education cess now being levied is doubled on items on which local cess is levied—

(1) Land Revenue other than raiyatwari assessment; Land Revenue Miscellaneous at the rate of 9 pies.— Rs. 4,50,000.

(2) Excise and forest revenue on which local cess is levied and mining revenue. At the rate of 9 pies per Rupee.— Rs. 5,50,000.

At 0-1-6 (1) Rs. 9,00,000.

(2) Rs. 11,00,000.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಬಿ. ನರಸೀಪುರ).— ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲಮೆಂಟರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ಫಂಡ್ ಎಂಬ ನಿಧಿಯೇನೋ ಇತ್ತು. ಅದು ಈಗಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರು, 'ಜಮಾ ಬಂದಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಮಾ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಬರ್ಚುಬಂದರೆ ಬರ್ಚುಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಎಲಮೆಂಟರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ಫಂಡ್ ಎಂದು ಅರಾಯಿದೆ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಈ ಫಂಡನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿ.

ಆಮೇಲೆ, ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಬಲವಿತ್ತು. ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್‌ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಕೂಡ ಇತ್ತು. 32ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಪ್ರಕಾರ

"Section 32. The Government may, by notification in the Official Gazette, apply the provisions of this Chapter to such areas and from such dates as may be specified therein.

Provided that all the provisions shall be brought into force throughout Mysore within a period of ten years."

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಲವಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್‌ನನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ 32ರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಲವತ್ತರವಿತ್ತು, ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ವಿಧಿಯಿತ್ತು. 1941ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್‌ನ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್‌ನನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತಂದೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ 'shall' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಆ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, 36 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೋ ಏನೋ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಯಾಟೆಲೈಟ್ ಪ್ರಾಂಶುಪತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡದಿರುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಾಯುದೆ ಗಿಂತ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರಲು ಏನೂ ಮಾಡದಿರುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪವಾದಿದಂತಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನಾದರೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಲವಂತವಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಬದ್ಧತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗ ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ 'ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 45

ನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಇದೇಕಿರಬೇಕು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ' ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಮತ್ತು ರೀಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ 14 ವರ್ಷಗಳಾಗುವವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 45ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'shall endeavour' ಎಂದಿದೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದಿದೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು 1950ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೂ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಾಸನವಿಧಿಯಿದೆ, ನಿಯಮವಿದೆ, ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದಿದೆ, shall endeavour ಎಂದಿದೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇವೆ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ದಿನವೆ 1941ರಲ್ಲಿ ಎಲಮೆಂಟರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು 32ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಯಿದ್ದರೂ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಆ ವಿಧಿ ಬೇಡ, ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರವಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಯಾಟೆಲೈಟ್ ಪ್ರಾಂಶುಪತ್ಯ ಇರುವಾಗ, ವಿಧಿಯಿರುವಾಗ ಅದರಂತೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ರೆಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಬಂದಿತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. 45ನೆಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಯಿದೆ, ಅದರ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಾದ್ಯಂತ ಇದರಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್‌ನನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಬೇಡವೆ? ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತಾಯ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಬೇರೆ. ಇದೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಈ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಶಾಸನದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಒಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಂಧಿತ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ 1941ರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅಂಥ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ತಾರದೇ ಇರುವಾಗ ಬಲವಂತದಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕೋಣ, ಆ ಅವಕಾಶ ತನ್ನ ಸೋಣ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ತಾಳಿರುವುದು ಆಪ್ತನಿ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಈ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್‌ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಾಪಸು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಹ ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏಕೆ ತಂದಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಚರಿತ್ರಾರ್ಥವಾದ ವಿಷಯ. ಮೊದಲು ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ 25ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿತ್ತು:—

“It shall be the duty of the parent of every child residing within such area to cause the child to attend the elementary school etc. . . .”

ಮೊದಲು ಆರರಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದವರೆಗಿರುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬರಾ ತ್ವಾರವಾಗಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯವಿತ್ತು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು 33ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

“It shall be the duty of the parent of every child residing within such area and voluntarily joining an elementary school, to cause that child to attend that school for as many days in year . . . etc.”

ಎಂದಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಲವಂತವಿಲ್ಲ. ವಾಲಂಟರಿಯಾಗಿ ಹೋದರೆ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಭಾಗವಿದೆ. ಇದು 1941ರಿಂದ ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು. ಆರರಿಂದ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಹಿಂದಿನದು ಈ ಕಾನೂನಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಿಪೀಲ್ ಆಯಿತೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ರಿಪೀಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿರುವಾಗ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ; ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾವೀರ್ಷ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಹಿಂದಿನದರ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ, ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸಭೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955 be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clauses of the Bill. Clause 2. There is an amendment.

*Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—I move:

‘That the words and figures “and Chapter VII, namely, the heading ‘Partial Compulsory Education’ and sections 32, 33, 34, 35, 36, 38 and 39” shall be deleted.’

Sir, the proposed amended clause 2 reads thus:

“In the Mysore Elementary Education Act, 1941, sections 7 and 8 and the heading ‘Elementary Education Fund’, in Chapter III and Chapter VII, namely, the hereby repealed.”

Several Hon’ble Members have referred to the necessity and desirability of retaining Chapter VII as it is. A careful reading of chapter VII shows that it is not out and out compulsory primary education. As the Hon’ble Minister was pleased to point out, it is only partial compulsory education in a restricted sense. If a boy or girl is put into a school, that child shall have to be continued in the school for a particular period. That is the obligation that is cast on the parent. So, it is more a compulsory attendance scheme. After the boy or girl voluntarily joins the elementary school, that child should be continued; it is a legal obligation of the parent to continue that child in the school. The retaining of this chapter would be of great advantage to us. There are certain schools where there are required number of teachers and these teachers could teach all the children of school-going age of that village if they attend the school. It so happens that in many of these schools there will not be enough number of pupils at all. Even after the child is admitted to a school, in course of time the child will either be withdrawn or the child will absent itself from the school. The money spent on these schools will be nothing but waste if some sort of compulsion is not applied. Therefore, I wish to

(SRI K. PUTTASWAMY.)

urge upon this House that it is not desirable to delete the provisions under Chapter VII; I have, therefore, moved this amendment for the consideration of the House.

Mr. SPEAKER.—A m e n d m e n t moved:

‘That the words and figures “and Chapter VII, namely, the heading ‘Partial Compulsory Education’ and sections 32, 33, 34, 35, 36, 38 and 39” shall be deleted.’

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Sir, in view of the sentiments expressed by Sri K. Puttaswamy and other friends, I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

‘That the words and figures “and Chapter VII, namely, the heading ‘Partial Compulsory Education’ and sections 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39,” shall be deleted.’

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is: “Clause 2, as amended, stand part of the Bill”

The motion was adopted.

Clause 2, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 3.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, 3 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ ಪ್ರಕಾರ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ Items on which local cess is now levied ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ “All items of land revenue, forest revenue and excise revenue” ಎಂದು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವಾಗ ರೋಕರ್‌ಸೆಸ್ ಯಾವ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೋ ಅಂಥ ಐಟಂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಐಟಂಗಳ ಮೇಲೆ ರೋಕರ್‌ಸೆಸ್ ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸೈಜ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂ, ಎಕ್ಸೈಜ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮುಂತಾದವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯೇ ?

2-30 P. M.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಗ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇದು Money Bill ಆಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ financial statement ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕ್ಲಾಜ್ 3ರನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—There are arrears. But it can be explained. Here are items on which local cess in being levied. The items are land revenue, forest revenue and excise revenue.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—You are assessing on all items.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಫಾರೆಸ್ಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೂ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದು clear ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕ್ಲಾಜ್‌ನನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ.

Mr. SPEAKER.—Of course, as Hon'ble Member puts it, if there is additional levy of cess on any other item which was not included, it becomes additional revenue. Therefore, it should be brought with a financial memorandum. Therefore they can be amended anyway.

Sri K. PUTTASWAMY.—Even now the local cess is being levied on excise revenue and forest revenue also. They also collect education cess on all these revenues, viz., land revenue, excise revenue and forest revenue. This will not bring additional revenue to the State. Probably this is brought only to make it clear. Education cess would be collected on all items of land revenue, excise revenue and forest revenue.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಐಟಂ ಎಂದರೆ, ಈ ರೋಕರ್‌ಸೆಸ್ ಯಾವ ಯಾವ ಐಟಂ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಐಟಂ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—We shall take up this after some time. Now we shall take up the other Bill.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1954.

* Dr. R. NAGAN GOWDA (Minister for Agriculture).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

In doing so, I wish to state a few relevant facts. The copy of the Bill as passed by the Legislative Council has already been laid on the Table of the Assembly and Hon'ble Members have, I am sure, had the opportunity of going through the Bill. There are just three or four important sections in this amending Bill which the Hon'ble Members of the House have had the opportunity to consider once before. The most important is the one regarding the amount of share capital that each member could hold in a co-operative society. The original amendment suggested that it would be Rs. 10,000 per individual member. The object in doing so was that the co-operative society should be enabled to finance itself for undertaking a large number of various kinds of business all to the benefit of the members of the society. These co-operative societies are taking up non-credit work. The members of the House are aware of the fact that in the State we are now thinking of having two co-operative sugar factories, each having a capital of over fifty lakhs of rupees. For financing an institution like this it would require a considerable amount of share capital which has to be subscribed by the members of the society. Then we are carrying on the business of financing agriculture both for short term purposes and also for long term purposes and for that object, advances should be made to the agriculturists as far as possible from the co-operative institutions. I may here mention the recent report by the Committee of Direction of All-India Rural Credit Survey which says among one of its recommendations that; "The Reserve Bank should be enabled to make long term loans to State Government for the purpose of their subscribing directly or indirectly to the share capital of co-operative credit institutions (whether these are institutions which give short-term and medium-term credit or long-term credit), provided the institution is one mainly designed for giving rural credit, either in the sphere of agricultural and ancillary activities or of cottage and small-scale industries." In short, it is now recognised that the

co-operative movement is the only one source through which we should meet the credit of the agriculturists and also of industries which are known as small scale cottage industries and hence that is an important amendment which has been brought now.

The other amendments, especially clauses 3 and 4, are not so very important; nor is clause 5.

I will skip through them and come to clause 6. It provides for restriction of transfer of any property which is subject to a charge. This is a very important one. When once a loan is given to a cultivator, he should feel that he should not transfer the property on which a charge is made. Similarly the following clause provides for creation of charge on lands owned by the members borrowing loans from co-operative societies. There was considerable controversy over this. Hon'ble Members of the House will remember the saying that the credit worthiness of a member would be restricted on account of this and so forth. But as a matter of fact, this was one of the questions discussed both at the Joint Select Committee level and the Council and it has been accepted. The following clause which provides for special requisition for producing books of a society under liquidation has also been accepted by the Council. The next clause, No. 9, is a much more important one, which has also something to do with clause No. 2 in which share capital was increased from one thousand to ten thousand rupees. This provides for the Government either to hold shares or give financial help to co-operative institutions. If the co-operative movement should be able to meet the huge demands of both agriculturists and the small scale cottage industries, it is necessary that the co-operative institutions should have a large amount of finances with them. As we are all aware, it is now proposed that Government should not only take part, but also become a partner in this co-operative movement. Here, I will quote again from the Rural Credit Survey Report: "The Government should make the needed finance

-(DR. R. NAGAN GOWDA.)

available to the State Co-operative Bank (e.g., in the shape of additional share capital) to enable it to provide funds to the Central Co-operative Bank. Until the optimum level is reached, there should be compulsory contributions from members together with proportionate (indirect) contribution by Government." We do not have the necessary provision in the Act and so this has been added.

No. 10 is a very simple one. It is not of much importance. But clause 11 provides for supersession of a society and to appoint as sole director for one year. In the original amendment that was placed before this House, there was a provision for supersession of a society up to two years in the first instance and then up to four years. This clause was considered both by the Joint Select Committee and the Council. It was accepted by the Council. It provides for minimum supervision, which of course is very important, without notice to the general body, but the period is limited to one year only. This is an important amendment. Under the original Act it was very difficult to take immediate steps to set right things in a co-operative society when it was noticed that anything was wrong. Even the amendment as accepted by the Legislative Council provides for immediate action being taken to set right things. Clause 12 deals with the effect of liquidation and the responsibilities of past members of the society and deceased members. Clause 13 on the other hand provides for an appeal against orders of the Liquidator to the Registrar, but the Council while considering this matter suggested that while the first appeal should be to the Registrar, the second appeal should be to the District Court. With that modification, it has been accepted by the Council.

The next clause which is clause 14 provides for surcharging any person who has been guilty of misfeasance, misappropriation, etc. The original amendments provided for an appeal to the Government. But, as it came out of the Joint Select Committee and the Legislative Council, the appeal on the

orders of the Registrar surcharging a member of the co-operative society is to the District Court.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ, ಸ್ವಾಮಿ?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—The present Act as it is provides for appeals to the District Court. The amendments as they were provided in the original Bill were for an appeal on the orders of the Registrar to the Government.

Clause 15 is a new clause that has been introduced and that provides for the recovery of loans granted by credit co-operative societies by the grant of a certificate by the Registrar. This has been accepted both by the Joint Select Committee and the Legislative Council. This provides for quick action being taken in the matter of collecting loans, specially the loans that are given for cultivation purposes. The short term credit provides for giving loans for production of crops. In cases where there is doubt or there is difficulty to collect the loans before the crop is harvested, it is necessary that the Registrar or the Co-operative Inspector should move quickly in the matter and he is enabled to do so according to clause 14 by the issue of a certificate by the Registrar or anybody authorised by the Registrar. On this clause there was some criticism, but this as, it is now, provides for safeguards when genuine mistakes are made.

Then clauses 16 and 17 provide for recognition of *benami* loans and levying a penalty for officers guilty of offence under these loans. The original clause 18 was not accepted in the Select Committee. Clause 19—now clause 18 provides for nomination of members to the Executive Committee of the Land Mortgage Bank.

These are the important provisions in this amending Bill and they have been accepted by the Legislative Council. There is great need for enacting this Bill into an Act because of the rapid strides that are being made now to enlarge the scope of the co-operative credit system in the State. With these words, I commend this Bill to the consideration of the Hon'ble House.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Legislative Council be taken into consideration.”

Sri P. R. RAMAIIYA (Basavangudi).—On a point of clarification. Clause 3 (b) says: “are members of the same class or occupation . . .” ‘occupation’ I understand. I cannot understand the implication of the word ‘class.’

Dr. R. NAGAN GOWDA.—There are societies that are meant for carpenters, weavers and other professionals.

Sri P. R. RAMAIIYA.—‘Profession’ I understand. What is implied by the words ‘same class’? Is it labour or is it ryot population or capitalist class? I want to know exactly the implication of the word ‘class’. Has the Minister bestowed any thought over that word?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—This was considered at great length. If we had added merely ‘occupation’, that would have restricted the membership to a very small group. Class and occupation—they both are almost taken as the same.

Sri P. R. RAMAIIYA.—Will it not lead to all sorts of controversies and confusion also? You may use the word ‘profession’ or ‘craft’. The word ‘class’ is so comprehensive and it may lead to controversies. I want the Minister to bestow some thought over that word. I would also like to know the reaction of this House on the use of that word there.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—I would also like to know what exactly the words ‘class or occupation’ mean. I am sure by the use of ‘or’ it is very clear that the two words are something different. We know what the dictionary sense is, but here in the present context, what is meant by ‘members of the same class’? It is a very important matter. Because it has been passed by the Legislative Council, sponsored by the Hon’ble Minister, we would like to know what that word means.

Sri P. R. RAMAIIYA.—Is he thinking in terms of ‘community’?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—That is just the one thing I have been trying to avoid.

Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore City—South).—There are communal societies like Vaisya societies and some other societies. When the Government thought of it in the Bill, ‘class’ meant only that; some communal societies like Vaisya societies and some other societies.

Mr. SPEAKER.—I did not follow. What is it?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—It is about the words used as regards the facilities to grant loans to the societies of the same class or occupation.

Mr. SPEAKER.—What is that Clause?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Clause 3 (b).

Sri P. R. RAMAIIYA.—There it is said ‘are members of the same class or occupation . . .’ Under Explanation, it is said :

“Where any question arises whether for the purpose of registration of a society or the admission of a person as a member of a society under this Act, or whether any person is a resident in a town or village or group of villages or whether two or more villages shall be considered to form a group, or any person belongs to particular class or occupation, the question shall be decided by the Registrar.”

The Registrar’s task is very difficult.

Sri B. NARAYANASWAMY.—There are societies known as Graduates’ Societies only meant for graduates, and non-graduates are not allowed to become members. Perhaps it comes under the word ‘class’ because in a Graduates’ Society, there are several persons who are graduates of different occupations. So also there are communal societies like Vaisya societies and some other societies. People belonging to that particular community can become members of that society.

Mr. SPEAKER.—Sri Srinivasa Iyengar was in the Committee. What does he say ?

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಚಿ. ನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತಿಮ್ಮ ಪಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ನರೇಕ್ ನಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯ ವಿಚಾರವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಭೇದದ ಮೇಲೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಅರ್ಥ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ ಖಂಡಿತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕ್ಲಾಜ್ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರಾದ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಮೆಂಬರಾಗತಕ್ಕಂಥ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗ ಬಂತು. ಈ 'ಕ್ಲಾಜ್' ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪದ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಈ ಕೈಮಗ್ಗ ಗಳವರ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಕೆಲ ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಈ ಕ್ಲಾಜ್ (3) ರ (ಎ) ಮತ್ತು (ಬಿ) ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಯಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಸದಸ್ಯರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಡದೆ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಮುಂದೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಬರಬಹುದು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇರಲಿ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಮರ್ಶೆಯಿರಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಆ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಟಾಪನೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸರಹದ್ದಿನೊಳಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸೊಸೈಟಿ ಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಅದರ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ತಳ್ಳಿಹಾಕಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ಶಿವಾಯಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಜಾತಿ, ಮತಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂಥ ವಿಷಯ.

Mr. SPEAKER.—'Class' does not mean 'community.'

ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ಈಗ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ತಿಳಿಸಿದ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ (3) ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನ (ಎ) ಮತ್ತು (ಬಿ) ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗಾಗಿ ಈ 'class' ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಪಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್', 'ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್' ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದರು? ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂ ಸೊಸೈಟಿಯೊಂದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದಂತೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

But the word 'class' should be definitely defined.

Sri P. R. RAMAIA.—It refers also to the individual member as to which class he belongs. It does not apply merely to societies.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—At the time this was put in, all these factors were considered. There are some societies as was mentioned by Hon'ble Member Sri Narayanaswamy like the Graduates' Co-operative Societies. Then there are societies for non-official servants of Co-operative Banks like the Supervisors, Accountants and others who are employees in Central Bank and others. They have got Co-operative Movement Societies for themselves. To include some of these which cannot come under some occupation, we said they all belong to one occupation. The peon and the Accountant in a Co-operative Bank, would all form co-operative societies. To cover some of these difficult cases, this clause was included. They might not be in the same village; they might live in neighbouring villages, and it was necessary to include them all.

3 P.M.

Sri P. R. RAMAIA.—The Minister has only referred to the class of societies. I am not speaking of societies as such. But here it is said: "whether any person belongs to any particular class or occupation". It is not merely society as such. I want to know the implication of the term 'any person belongs to any particular class'.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—That is simple. If we had a Graduates' Co-operative Society, it will have to be decided by the Registrar whether it applies to the individual concerned. Suppose we include the area of operation for a co-operative society, but if some of the members live outside the area of operation and if they are entitled to become members of a co-operative society, then also we had to find a method by which we could include them. Now, I have given you some of the examples. These are real difficulties. I was thinking myself of a society of non-official servants of the Hospet Central Bank. They have got a co-operative society. Some of them are supervisors who live outside Hospet.

But still, they are members of this co-operative society. They come under a class. The class is that they are servants of the Central Bank. So, this would solve the difficulty we come across with very often, Sir.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—On page 3, land is defined as follows.—

“Land shall mean land to which the Mysore Record of Rights Act, 1927, is applicable;”

Is this Act applicable to Bellary area also?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Gradually we are applying all the Mysore Acts to Bellary. So that would be covered.

Mr. SPEAKER.—Now, the House will rise for Lunch and meet at 3-35 P.M.

The House adjourned for Lunch at Five Minutes past Three of the Clock and met again at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

(**MR. SPEAKER** in the Chair).

MYSORE ELEMENTARY EDUCATION (AMENDMENT) BILL, 1955.

Clause 3.—(contd.)

Mr. SPEAKER.—Are you going to complete your Bill, Sri Ramachandra Rao?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Yes, Sir. Both education cess and local cess were being levied under Section 114 of the Land Revenue Code and Manual. Subsequently in 1941, the Elementary Education Act for which we are now seeking an amendment was passed. Then they tagged on this education cess to items on which local cess was being levied, meaning thereby that it was identical thing. That happened in 1941. The sources for this taxation were the same. But in order to define it in as short a manner as possible, they said ‘on items on which local cess was levied’. Again in 1952, the items on which local cess was levied was defined in Section 106. The

Government further took over the District Boards. In 1952, they said ‘entire local cess on land revenue, excise and forest revenue excluding the cost of collection’. In the same year there was an amendment. And this amendment is: ‘the local cess at the rate of one anna in the rupee on all items of land revenue and forest revenue’. They omitted in Section 105A, excise revenue, but lower down they said “amount equal to 1 1/7th of the excise revenue collected in the area within the jurisdiction of the District Board excluding the cost of collection.” In the corresponding Sections of the Education Act, they did not do it. So, by subsequent definition, and re-defining of local cess, the original intention of 1941 Act became inoperative but collections went on on that basis. In order to regularise that basis, we have simply said in this Bill ‘on all items of land revenue, forest and excise’. So, there is no fresh taxation. They are already being levied and collected and it is only to regularise that we have brought this Bill. It is based on the original Land Revenue Code and Manual.

Sri T. C. BASAPPA (Tarikere).—What is meant by ‘all items of land revenue, forest revenue and excise revenue’? Does it not mean including all revenues of forest and excise?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—If my Hon’ble friends have no objection, I am prepared to accept the amendment to the effect ‘on all items on which it is being levied now’. It is after all just to regularise what is being done.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—That is enough.

Mr. SPEAKER.—So, ‘on all items of land revenue, forest revenue and excise revenue on which cess is being now collected’.

***Sri K. PUTTASWAMY** (Srirangapatna).—We cannot say ‘on all items on which local cess is levied or collected now’ in an Act. Whenever any points arise, the date on which this amendment becomes law, will have to be taken into consideration. It is much better we say categorically on which items of revenue, education cess is going to be collected.

(SRI K. PUTTASWAMY.)

As the Hon'ble Minister already said, education cess is being collected on all items of land revenue, excise revenue and forest revenue.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—On definite portions of forest revenue.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—This is not an invention of mine. It could be seen from the existing Act itself, as to the items on which local cess is being levied. I quite agree that enumeration of items would be quite proper and should have been done. But in view of what has happened, and in order to regularise what is being done, I am putting forward this Bill. Further, I want to point out one thing more. In order to carry out the intentions of the Act, you may even say: "on all items on which education cess was being levied in 1941." That would clarify and justify the present practice. If you want the list, we will further publish the entire list itself. I can give you that assurance.

Sri K. PUTTASWAMY.—Now that the question has come up before the House, is it not possible for us to state and be definite on what items of revenue we are going to levy education cess? Now, even though it is an old Act, I do not concede for a moment that this is a correct way of legislating if we say 'on all items on which local cess is now being levied'. Now that it has come up, it is open for us to correct it and also to make it definite, on which items of revenue we would like to collect education cess.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I am sorry. I may submit that it is to regularise the present practice. In order to remove any confusion, I would give a list and we are going to promulgate another legislation, if need be for the benefit of the raiyats.

Mr. SPEAKER.—The present clause does not seek to levy or devise a method to levy additional cess on items on which cess is not levied now.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am not objecting to the form in which the amendment is sought to be moved. Only I object to the readiness of the Minister in accepting the suggestion

that was thrown by one of the members to the effect that we may say 'on items of revenue on which local cess is now being collected'. That is not correct. Now, the Government have brought forward a Bill. As the Bill is now brought, there is absolutely no difficulty in accepting it.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ನೋಟೀಸ್ ಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಪೆಡ್ಯಾಲಿನ್ಸ್ ಈ items ಎರ್ರಾ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಆಗಬಹುದು. ಅದು ಬಿಟ್ಟರೆ regularise ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. 1952ರ ಅಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ excise ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ regularise ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—1952ರ Actನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ item ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು original Act ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಹೋಯಿತು. Repeal ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. Original Act ಪ್ರಕಾರ collect ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು regularise ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪೆಡ್ಯಾಲಿನ್ ಕೊಟ್ಟು, ಬೇರೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೇಷನ್ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡಿ ಎರ್ರಾ items ನಹ ಅದರಲ್ಲಿ mention ಮಾಡಿದರೆ satisfy ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇದರಲ್ಲಿ confusion ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಐಟಮ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದು vague ಆಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು clarify ಮಾಡಬಹುದು. ಫಾರೆನ್ಸ್, ಎಕ್ಸೈಸ್ ಮತ್ತು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಗಳ ಮೇಲೆ collect ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ, ಫಾರೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸೈಸ್ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಚಕ್ಕೆ ಹರಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೆಸ್ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ತರೆ ಹೊರೆಗಳ ಮೇಲೆನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂಥ ಐಟಂಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು exclude ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ಒಲ್ಲಿನಲ್ಲೇ 'on such items of Land Revenue on which cess was being collected' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ, ಈ ಸೆಸ್‌ನ್ನು accept ಮಾಡುವುದರಿಂದೇನೂ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಏನಾದರೂ clarification ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾದರು ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಗಾಡಿಸುವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಚಿವರು ಜವಾಬು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಇನ್ನೂರ ಐವತ್ತು ಎಲಮೆಂಟರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಸಹಾಯ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದರ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ. . .

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರ ಮೇಲೆ ಡಿಮಾಂಡ್ ಬಂದಾಗ ತಾವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ. There is no collection of additional cess under this Bill. Therefore all that is relevant be while discussing Demands cannot raised here.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ಅಳಿವು ಉಳಿವು ಎಲ್ಲವೂ ಇರುವುದು ವಿದ್ಯೆಯಮೇಲೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿಗೂ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 45 ನೆಯ ಅರ್ಜಿಕರ, ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ, ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಾದವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಪ್ಪುವದೆಂಬುದೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನೂಲಿನಾಪು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೋ, ಆಗ ಅದರಂತೆ ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣ ವಾಸದವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಏನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬೇರೆ ತಂದು ಮತ್ತೂ ಸಂಶಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ವಾಗ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದಿಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25 ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು bold step ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳಿಕೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ 230 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಏನೇನೋ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ 3,000 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನಾದರೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಇಡೀದೇಶಕ್ಕೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮನೋಧನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದು ಮೂರೇ ಕ್ಲಾಜುಗಳು. ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದೇ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಫಂಡ್ ಎಂಬುದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಯಾವ ರೀತಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಈಗ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ Compulsory Educationನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಫೆಡರಲ್ ಹಾಕಿರುವುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮೂದುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ, ಎಕ್ಸೈಸ್ ಮತ್ತು ಫಾರಿಸ್ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವುದರಮೇಲೆ levy ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಅಪು ಯಾವಯಾವುದು ಎಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

I beg to move :

‘That in Clause 3 after the words “All items of Land Revenue, Forest Revenue and Excise Revenue” the words “on which Education Cess is now being levied” shall be added.’

Mr. SPEAKER.—The question is :

‘That in Clause 3 after the words “All items of Land Revenue, Forest Revenue and Excise Revenue,” the words “on which Education Cess is now being levied” shall be added’

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 3 as amended stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 3 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1, Title and Preamble. The question is :

“ Clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I beg to move :

That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, as amended, be passed.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“ The Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955, as amended be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Now the Co-operative Societies Amendment Bill.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1954.

Motion to consider.—(contd.)

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಂದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಗಿ ಲಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಂದ. ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದರೆ ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತದೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಯಿತು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇರುವ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು rejuvenate ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅದಕ್ಕೆ ಇದೆ; ಆದರೆ, ಇರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ತನಿಖೆಯ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಶೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ defalcation ಆಗಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ action ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದುಪೇಳಿ ಇಂಥ

ಅಧಿಕಾರಗಳು ಬೇಕೆಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದುಡ್ಡು ತಿಂದುಹಾಕಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳೇ ಸಾಲದೇ? ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಅವಕಾಶಗಳಿಲ್ಲವೇ? ಈಗತಾನೆ ಎಂಟು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ 18,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬಂತು. ಆ ವರದಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆಗಲಿ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರೇ ಆಗಲಿ ಏನು action ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು? ಯಾವ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಹೋದರೂ, ವಿಚಾರ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಏನಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ನಡೆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂರುನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಾಪತ್ರಯವಿರಲಿ, ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇನು, ಲಂಚ ರುಪುವತ್ತುಗಳೇನು, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವ್ಯಯ ನಡೆದಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗರು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

4 P.M.

ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆದಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಿರುವ ಔಪಚಾರಿಕವಲ್ಲೇ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಲೋಪವಾದರೂ ಅದು ದಿವಸವೇ ಏಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು? ಸೊಸೈಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಕೂಡದು? ಹಾಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳದೇಯಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷರ ಹುದ್ದೆಯೇ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷರನ್ನಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಲೋಪವಾಯಿತೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹೋಗಿ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪ್ರೋನ್ಸ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷರುಗಳ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕ್ಲಾರ್ಕುಗಳಾಗಲಿ, ಇತರರಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ 200 ಪ್ರೋನ್ಸ್ ಅಫೀಸುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಡಿಫಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದರೆ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು ನಹ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಅವರು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ನಹ ಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ ದೂರು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಲೋಪವಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನಾದರೂ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವ ಬರುತ್ತದೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಮೇಲಿನಿಂದ ನೂಪನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಉಭಯ ಸಂಕಟ. ಹಣ ತಂದುಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ